



NOVINKY ZE STOLNÍHO TENISU

Živě dva nové rozhovory s trenéry stolního tenisu v Úvalech!
ČTĚTE NA STRANĚ 2

REPORTÁŽ ZE ZOO

Žáci ZŠ Úvaly byli v ZOO a naše redakce byla u toho!
ČTĚTE NA STRANĚ 3

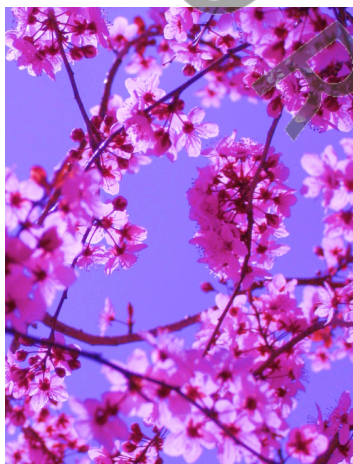


foto: Wikimedia Commons

Úvodem

Naši milí čtenáři a milé čtenářky,

přicházíme opět po dvou měsících s novým vydáním. Z toho, co je vidět za okny, je už jaro v plném proudu. Tak i naše nové číslo přináší hned několik článků o jarní přírodě, zvířatech, procházkách.... Dozvíte se i zajímavosti o akcích, které v posledních týdnech na škole proběhly.

Vaši oblíbení redaktori nejen že pilně pracovali na nových článcích, tak se i sami vzdělávali a zlepšovali ve svých pisatelských dovednostech. Zúčastnili jsme se besedy s redaktorkou časopisu Univerzity Karlovy Lucií Kettnerovou. Ta nám pověděla o tom, jak zacházet s informacemi a obrázky, a mnoho dalších zajímavostí ze života redaktora.

Tak tedy už nezbývá než popřát

příjemné počtení a abyste si užili čas, který strávíte s naším Jarním vydáním Života školy ;-)

Za redaktorský tým přeje krásné jarní dny Míša Pejchalová (šéfredaktorka školního časopisu)

HLAVNÍ ČLÁNEK

Kurz ledního bruslení ZŠ Úvaly - čtěte na straně 4

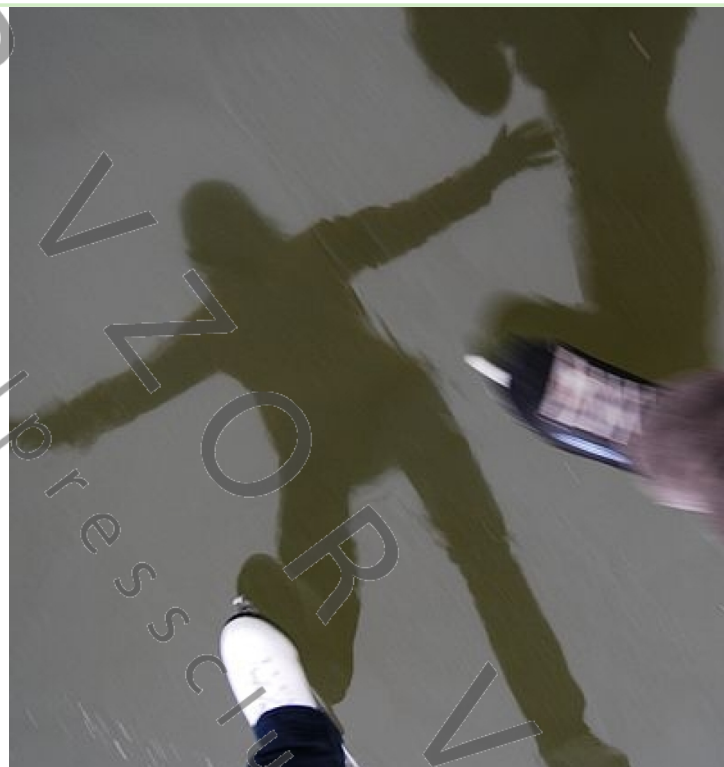


foto: Wikimedia Commons (autor: Chmee2)

Jaro očima fotografa

Co vše nabízí jarní příroda a jak zachytit ty nejlepší snímky? Dozvíte se v článku na STRANĚ 3.

Vše o zobcové flétně

Chcete hrát na nějaký hudební nástroj a nevíte na který? Redaktorky vás na STRANĚ 6 přesvědčí o tom, abyste si zvolili právě zobcovou flétnu!

Překvapení v Klánovickém lese

Máte rádi procházky po Klánovickém lese? To, co zažil náš redaktor, byste nejspíš nečekali. Prečtete si jeho reportáž na STRANĚ 5 a vydejte se po jeho stopách...

Stolní tenis

Vracíme se zpět, abychom dokončili rozhovory s trenéry stolního tenisu v Úvalech. V minulém čísle jsme Vám předložili interview s Karlem Šochmanem. Dnes zveřejníme rozhovor s Miroslavem Květoněm a Martinou Michalcovou.

Autoři: *Jak dlouho se zabýváte stolním tenismem?*

M. Květoň: Hraji závodně od svých 11 let, tzn. začal jsem cca před 42 lety (ale měl jsem skoro 30 let přestávku).

Autoři: *Proč právě u Vás vyhrál tento sport?*

M. Květoň: Kromě stolního tenisu jsem jako dítě hrál kopanou a tenis. Ale nakonec jsem zůstal u stolního tenisu, protože ten se dá hrát na dobré úrovni v každém věku.

Autoři: *Jak nahlížíte na budoucnost začátečnicků na nově zavedených pátečních trénincích?*

M. Květoň: Pokud chcete být v nějakém sportu opravdu dobří, stojí to mnoho dřiny a odříkání. Páteční trénování bych bral jako rozjezd a začátečník si může udělat představu, jestli se mu stolní tenis líbí. Pokud by však v něm chtěl vyniknout, tak je jasné, že jedna hodina týdně nestačí. Musíme si uvědomit, že hráči na vysoké úrovni trénují

každý den.

Autoři: *Jak dlouho se zabýváte stolním tenismem?*

M. Michalcová: Již od minulého století :) Stolní tenis jsem začala hrát v 8 letech za TJ Motor České Budějovice. Tréninky se skvělou paní Šmídovou a přísným panem Vokurkou probíhaly 4x týdně. Po roce jsem již jezdila na okresní soutěže mladších žáků a v 5. třídě jsem již hrála krajský přebor. Následující studium a časté stěhování mou sportovní dráhu přerušilo. I když bylo pár krátkodobých pokusů vrátit se do soutěží, podařilo se mi návrat až zde, v oddíle SK Úvaly, kde jsem se v roce 2011 po cca 20 letech stala opět plnohodnotnou hráčkou v mužském týmu :)

Autoři: *Proč právě u Vás vyhrál tento sport?*

M. Michalcová: Ve školním věku jsem vyzkoušela hodně sportů, od atletiky, házené, střelby z malorážky v kombinaci s během na běžkách, až po fyzicky náročné šachy :) Ale stolní tenis mě prostě chytl za srdíčko od samého počátku. Bavilo mě jezdit po turnajích, poznávat nová místa i kamarády, sdílet radost z vyhraných zápasů a skrývat slzičky z neúspěchů. I to k tomu patří. Každá výhra Vás posílí a každý neúspěch nakopne k další dřině. Musí Vás to prostě bavit, to je základ.

Positivní také je, že tento sport lze hrát klidně do 100 let. A já doufám, že díky stolnímu tenisu se budu aspoň trochu hýbat i v pokročilém důchodovém věku :)

Autoři: *Jak nahlížíte na budoucnost začátečnicků na nově zavedených pátečních trénincích?*

M. Michalcová: Začátky bývají těžké. Děti se učí základní úderové techniky a pohyb za stolem. Mnoho dětí k nám přišlo poprvé a nikdy předtím pátku v ruce nedrželo. U všech dětí jsou však již dnes vidět opravdu velké pokroky. Z mnohých sálů na první pohled snaha a zápal pro hru a to je opravdu motivující. Až se děti dostanou přes počáteční základní úderovou jistotu, budou jejich tréninky bohatší o kombinace, herní taktiku, budou mít možnost trénovat i s robotem a první vyhrané zápasy je jistě nabudí pro další práci na sobě samém. Musím však také konstatovat, že jedna hodina týdně je opravdu málo. Budoucnost však vidím optimisticky. U talentovaných hráčů se mohou časem tréninky zintenzivnit a já věřím, že náš oddíl bude mít úspěšné následníky.

autoři: Jakub Jedlička 8.C, Martin Jedlička 6.B a Tomáš Jedlička 3.C

Jaro

Když je jaro v plné kráse, kuřátkám peří načechrá se.

Kvítky kvetou, všechno voní, koníčkům podkovičky zvoní.

V úlu včelky mají plno práce hned, lidem musí udělati velmi sladký med.

Motýlci stojí na květinách jen tak pro okrasu, snaží se dostat do duše lidem trochu jasu.

autor článku:
MAJDA KOPKOVÁ
třída 8.A



Staroměstský orloj

Prázký staroměstský orloj - nejstarší stále fungující orloj na světě! V roce 1410 orloj postavil hodinář Mikuláš z Kadaně, kterému pomáhal s výpočty rektor Jan Šindel. A co praví legendy? Čti dále.

Ďáblovo oko - podle této legendy byste se báli k orloji být jen přiblížit. Orloj odpočítává konec světa a vysaje dobro z každého, kdo se k němu přiblíží.

Legenda o budoucnosti národa - tato legenda pro změnu praví, že pokud se orloj zastaví na delší dobu, bude s českým národem zle.

Legenda o mistru Hanušovi - je ze všech nejznámější. Praví, že orloj sestrojil mistr Hanuš,

kterého poté konšelé nechali oslepit rozžhavenou železnou tyčí. Prý, aby už nikdy takový skvělý stroj nesestavil pro někoho jiného. Mistr Hanuš následně sáhne do stroje a mechanismus se na 100 let zastaví. Mistr Hanuš však doopravdy existoval, ale jmenoval se Jan Růže. Orloj sice nesestrojil, ale přestavěl a byl jeho správcem.

Ale nyní zpět do skutečnosti. Určitě se chcete dozvědět i skutečná a zajímavá data o orloji:

-1403 - první hodiny na věži Staroměstské radnice
-1410 - postaveny astronomické hodiny (tj. orloj) - hodinářem Mikulášem z Kadaně
-1490 - přibyla na orloji postava

kostlivce - polovina 17. století
- přibyla dřevěné postavy ctností a neřestí
-1865 - přibyla kalendářní deska se znamenáními zvěrokruhu a zlatý kohout
- od r. 1866 - ukazuje orloj přesný čas (předtím se zpoždoval i o čtvrt hodiny denně). Teprve v průběhu 18. století se na orloji objevili apoštolové. **Víte, že orloj řídí sedm strojů?! Umíte číst z orloje?** Nejdůležitější je zlatá ruka. Obíhá ciferník dokola, jednou za 24 hodin. Můžete také vyčíst, zda je ráno, poledne nebo večer - podle symbolu slunce na zlaté ruce. Tato ruka ještě ukazuje i postavení Slunce ve zvěrokruhu, kalendářní datum a babylónský čas. Další, černá ruka orloje, ukazuje postavení i



foto: Publicdomainpictures.net

fáze Měsíce.

Tak honem na Staroměstské náměstí, at si vše můžete znova prohlédnout a zkušeným okem vyčíst vše, co orloj zrovna zobrazuje. Můžete tak ohromit svoje rodiče nebo přátele.

autor článku:
VERONIKA SLABÁKOVÁ

Výukový program do ZOO



foto: Wikimedia Commons

Šesté a osmé třídy se zúčastnily výukového programu v zoologické zahradě v Praze. Jeli jsme vlakem ale i autobusem. Počasí nám po příjezdu moc neprálo, ale pak sluníčko vylezlo. Po příjezdu do zoo se nás ujala jedna moc sympatická a milá slečna. Představila se nám a provázela nás po celou dobu. Naše třídní téma byli vodní živočichové.

Jako první jsme byli u lachtanů. Jsou to takové vodní šelmy. Dále jsme se šli podívat na tučňáky. Jsou bezvadně přizpůsobeni k životu ve vodě svou barvou těla. Jak někteří z nás ví, tučňáci plavou na břicho, je to, jako kdyby létali. Když plavou v moři, černá záda jim skvěle splývají s hladinou. A tak se maskují.

Navštívili jsme i plameňáky. Víte, že se živí živočichy, kteří v

sobě mají jednu určitou látku, díky, které jsou červení. Další zastávka byl tapír čabrakový. Ten je přizpůsoben svým chobotem. Chobot je velice podobný slonímu, ale je kratší.

I gaviálové jsou velice ohrožený druh. Mají protáhlou tlamu a jejich oči mají průhledná víčka jako u hadů. To jim umožňuje sledovat dění kolem sebe i ve vodě. Dále jsme navštívili anakondy, trnuchu a nově Mlokárium.

Naučný a zábavný výlet se nám moc líbil :-)

autor článku:
KATEŘINA LISTOPADOVÁ
třída 9.A

Jarní probuzení

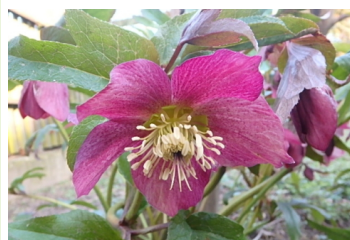


foto: Jakub Jedlička



foto: Jakub Jedlička

Zmrzlé rostlinstvo se narovnává do původního tvaru a nechá se ohřívat paprsky slunečního jitra. Všichni živočichové se probouzejí a vycházejí ven ze svých skrýší, aby se vynadávali na krajinu, která se během času změnila ze sněhové pláně na zelené království. Ano, to je jaro, jak ho známe my. Všechno najednou ožívá a těší se pěknému počasí. Po ulicích se též mihají barevné pomlázky, vzduchem zní líbezné kolečky a obarvená vajíčka pomalu plní celý košík. Co bychom mohli zkazit, kdybychom si tyto vzpomínky živě uchovali? Stačilo by při tom použít fotoaparát nebo mobil. Kouzelné scénérie nabízí kvetoucí louky a pastviny, na nichž se může pást dobytek. Zde bych doporučil scénické režimy, které mají spoustu možností. Jestli jste si oblíbili režim Super Macro, je ta pravá chvíle ho vyzkoušet. Sněženky, bledule či konvalinky jsou klasickým symbolem jara. Kromě nich tu však rostou barevné tulipány, narcisy, sasanky, prvosenky anebo jedovaté čemeřice. Se Super Macrem bych doporučil fotografovi, aby počkal na

slunce. Na rostlinách jsou totiž vidět všemožné detaily a na květ přilétá i hmyz. Kromě hmyzu tu však jsou další představitelé živočichů. Focením mládat patří asi mezi nejoblíbenější, ale nejsou špatné ani ty starší modely. Konec konců ani oboživelníci nezůstávají v tomto pozadí. Nesmíme však zapomenout na koledníky a pomlázky! Tam nezapomeňte fotit s barevnými filtry, které můžou obraz změnit k nepoznání. Nesmíte se ale bát zkusit nové možnosti. Jak vypadáte v černobílém provedení? To můžete zjistit právě s barevnými filtry.

Jak vidíte, existuje opravdu celá škála možností, které můžeme využít. Tak proč je všechny nevyzkoušet?

autoři: Tomáš Jedlička, 3.C, Martin Jedlička, 6.B a Jakub Jedlička, 8.C

Vesmír a kosmonaut

Byl jednou jeden kosmonaut, který velmi rád létal do vesmíru. Měl svou vlastní raketu a taky svůj vlastní skafandr. Raketa byla celá červená, pouze křídla a špičku měla žlutou. Skafandr měl bílou barvu a měl tam vlajku České republiky. Jednoho dne dostal velký úkol. Na satelitu se porouchal robot a kosmonaut byl jediný, kdo ho uměl opravit. Nastartoval svou raketu a vyletěl. Když už se blížil k satelitu, viděl, kde je problém. Do satelitu narazila neznámá vesmírná loď. Za pár sekund u ní byl a vidí tam něco divného. „Co to tam je? Něco zeleného!“ říká kosmonaut.

„Mnem nem nhu hu hu hu“ ozve se z neznámé vesmírné lodi. Kosmonaut se lekl, ale div se světe všemu, co říkají, rozuměl.

„O-mlou-vá-me se, že jsme na-ra-zi-li do va-ši lo-di. Vše-chno o-pra-ví-me.“ Slyšel kosmonaut ve sluchátkách v helmě. A tak se i stalo. Neznámí tvorové celou vesmírnou loď opravili včetně rozbitého robota. Pak si spolu ještě popovídali, rozloučili se, nastartovali motory a letěli každý na svou planetu. Doma kosmonaut vyprávěl dětem, co se mu ve vesmíru přihodilo.

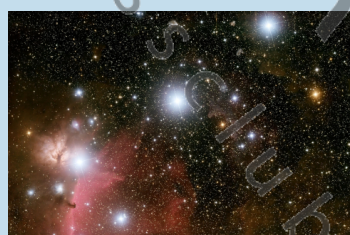


foto: Wikipedia SK

autor článku:
ADAM NEIZER
třída 5.C



Jaro

Sluníčko mě pošimralo, dneska ráno přišlo jaro. Z postele jsem vyskočila, na jaro se moc těšila. Nasnídám se, běžím ven, to je ale krásný den. Kytičky už kvetou, holky si z pampelišek věnce pletou.

Kluci kopou do míče, dýchají přitom velice. Na jaře se dá dělat spousta věcí, v tak hezkém čase se nesmíme válet na peci. Zvířátkům se rodí malá mláďátka, slepičkám roztomilá kuřátka. Na jaro se všichni těší, to, co se děje na jaře, je moc potěší. Tolik jsem se těšila na jaro, v té době by všechno roztálo!

autorka: Karolína Petrová, 3.C

Kurz ledního bruslení

9. ale i 16. března se konaly kurzy ledního bruslení. Jeli paní učitelka **Fiedlerová**, která na ledu bohužel nebyla. Byla tam s námi i paní učitelka **Genčevová**. Ta na ledu byla. A bruslila moc hezky. Přijel i instruktor z lyžáku **Martin**. Celkem nás bylo kolem 50 dětí.

Když jsme přišli do budovy stadionu, převlékli jsme se v šatně do oteplováků, nandali si brusle a vyrazili na led. Jako první jsme byli seznámeni s pravidly. Pak jsme měli chvíli času na vyzkoušení bruslí, jestli jsou dost utažené atd. Mohli jsme si odbruslit na střídačku a brusle si upravit podle potřeby. Potom to začalo!

Udělal jsem pět zástupů. Dělal jsem také různé cviky. Když se písklo, vyrazil první v řadě a na další písknutí ten další.... Naše první postavení bylo HAKA, také jsme třeba jezdili buřtíky, nebo jsme vůbec nezvedali nohy a pomáhali jsme

si rukama, taky jsme jezdili ve dvojicích. To v té dvojici - jeden byl zády k cíli a ten druhý ho tlačil. Aby se do toho cíle dostali. Ten otočený nedělal vůbec nic. Jen se nechal vézt. Jeli jsme taky takové slalomy na nečisto. Jeli jsme kolem kuželů, přeskakovali hokejku a zase zpět do řady. Když jsme si slalomy pár krát zkusili, tak jsme jeli závody. Ale žádné vyhodnocení nebylo.

Po doděláním cviků jsme buď to mohli hrát hokej nebo hry. Nejprve paní učitelka Genčevová s námi hrála hry a Martin hokej. Paní učitelka nás učila, jak se brzdí nebo překroky. Ke konci se vyměnili. S Martinem jsme hráli třeba na honěnou nebo čáp ztratil čepičku, rybičky rybičky rybaři jedou a spousty jiných her. Byla to zábava. Led byl rozdělen podle čar na stranu, kde se hrál hokej a na stranu, kde se hrály hry. A uprostřed byl vymezený prostor



foto: Wikimedia Commons

pro ty, co si chtějí jen tak bruslit. Paní učitelka Fiedlerová nám půjčila švihadlo a mohli jsme si s ním na tom vymezeném prostoru zkoušet otočky ve dvojici a podobně. Paní učitelka Genčevová nás naučila nejen, jak se správně zabrzdí, ale i spousty jiných triků.

Po náročném bruslení jsme šli opět do šatny, převlékli jsme se, uklidili brusle a šli jsme na vlak. Na vlak jsme čekali asi 5 minut. Když jsme přijeli do Úval, tak byl rozchod.

Na tento kurz jsme jeli i minulý

rok a moc nás to bavilo. Pokud budete mít příležitost příště, určitě jeďte. Zažijete velkou kopu srandy :-)
Děkujeme paní učitelce Fiedlerové a paní učitelce Genčevové a také Martinovi !!!
Tak zas příští rok !

autor článku:
KATEŘINA LISTOPADOVÁ
třída 9.A

autor článku:
ELIŠKA KUČEROVÁ
třída 9.A



ŠkoPa

Školní parlament aktuálně řeší hlavně téma (už spíše kauzu) **ŠKOLNÍ JÍDELNA** - Proběhlo školení o přípravě jídel a zdravém stravování pro kuchařky a plánuje se i přednáška pro žáky a rodiče. 21. 3. v naší jídelně strávili celý den dva profesionální kuchaři, kteří se podíleli na přípravě oběda, sledovali, zda žáci jídlo jí a sami náš oběd ochutnali. Své postřehy probrali s kuchařkami i vedením školy. Přibližně za měsíc přijedou znovu-zjistit změny.

ŠKOLNÍ BUFET - znovu se otevřel 29. 3. a bude mít nový jídelníček, který by měl obsahovat zdravější a chutnější "svačinky" :-P

APRIL - Jak ho prožívali žáci naší školy, se dozvíte v jiném článku.

autor článku:
MICHAELA
BAITLEROVÁ
třída 9.A



APRÍL



ilustrace: Aprílové logo ZŠ Úvaly od 7.B

Už asi všichni víme, že v pátek 1. 4. byl **APRÍL**. V tento den si většinou všichni žáci vystřelili z ostatních žáků či učitelů. Každá třída 2. stupně se mohla zúčastnit úkolů, které nám zadal školní parlament. Mezi 9:40-10:55 Míša Pejchalová procházela třídy a hodnotila jeden z úkolů. Pár úkolů už třída splnila - odříkala, odpovídala či předvedla v ředitelné panu řediteli. Za každou splněnou soutěž bude třída hodnocena a získá body.

Taaak sledujte body, ať víte, jak na tom vaše třída je :-).

autor článku:
ANNA KALAŠOVÁ
třída 7.A

Unikátní nález v Klánovickém lese

Víte, že v Klánovickém lese se nachází skvost české archeologie? Jsou to zaniklé osady **Hol** a **Lhota** a rybník **Žák**. Podle archeologů tyto vesnice existovaly už v první polovině 14. století. Po jejich zániku tu (pravděpodobně) přebývali lapkové, kteří okrádali obchodníky, co jeli po blízkých cestách na Moravu. Jeden z loupežníků se jmenoval Petrovský, což inspirovalo **Václava Říhu** k napsání pohádky **Zvířátka a Petrovští**. V květnu se v Klánovickém lese otevírá nová naučná stezka: Po stopách středověké vesnice Hol.

K této stezce se dostanete z Úval po červené turistické značce. Dozvíte se na ní, jak byly ve vesnici rozmístěné budovy a jaké měly půdorysy. Můžete zde najít zbytky opracovaných kamenů nebo při troše štěstí dokonce zbytky starých nádob. My jsme jeden takový kus džbánu našli, a protože nás zajímalo, jak je starý, nález jsme ohlásili archeologovi, který se Holem přímo zabýval. Archeolog za námi přijel a po podrobném zkoumání místa nálezu i střepů odhadl, že **džbán pochází z první poloviny 17. století**, tedy až z doby po zániku této středověké osady. Podle něj možná někdo džbán přinesl ke studni s úmyslem nabrat si vodu a omylem ho upustil. Možná to byl právě Petrovský, který žil právě v 17. století. Pokud by tu archeologové našli



foto: Tadeáš Kocvera, třída 5. D, Archeolog si nález zaznamenal

další keramiku z té doby, mohlo by to znamenat, že tato osada nebyla od poloviny 15. století

tak opuštěná, jak se domnívali.

autor: Tadeáš Kocvera, 4. D

PANDY A KOALY

Pandy a koaly jsou moc roztomilí medvídky. Pandy žijí v bambusových oblastech např. Čína. Pandy rády šplhají po stromech a žijí se bambusem. Jsou to savci a rodí živá mláďata. Pandy jsou bílo-černé a hodně chlupaté. Taky můžou být hodně baculaté.

pandy. Koaly mají velké uši. Koaly žijí např. v Austrálii a patří mezi nejznámější zvířata v Austrálii. Zajímavostí je, že i když se říká medvídek koala, tak koala vlastně medvídek ani není, protože je ve skutečnosti vačnatec.

Jsou docela velké rozdíly mezi pandou a koalou, ale koaly a pandy lezou po stromech, jsou to savci a jsou stejně roztomilé.

Koaly jsou oproti pandám menší.

Jsou většinou docela šedé a taky hodně chlupaté.

Koaly se živí listy stromu eukalyptu.

Jako klokan tak i koaly nosí mláďe ve speciálním vaku na bříse.

Koaly moc rádi šplhají jako



foto: Flickr.com

autor článku:
ROZÁLIE POLDOVÁ
třída 6.A

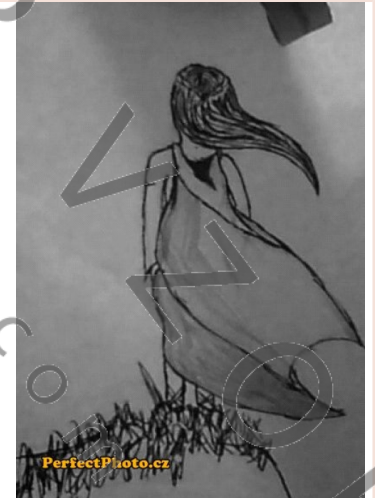


Příběh Tanory Seysai

Tanora Seysai se pomalu probouzela do paprsků pomalu odkrývajících další den. Den, který se chystal stát jejím nejšťastnějším dnem, po dosažení věkové hranice 13-ti let se měla přidat ke skupině zlatnic města Rilum-Arom. V rodině Seysai se tato tradice držela už 50 000 let. Každá nová dcera se tu stala ve 13 letech další pracovnící Zlatého cechu města Rilum-Arom. Její rodiče (otec Shyald a matka Onimy) trvali na tom, že ani ona nebude výjimkou, to, že nechce být jako oni, nikoho nezajímalo. Proto si Tanora už večer přichystala cestovní oblečení a pečlivě si ho skryla ve Wardranském lese, měla přesný plán. Hned ráno, až

se vzbudí, bude utíkat do lesa a oblékne se na cestu. Poté bude v korunách stromů sledovat obřad přijetí. Věděla, že až ji začnou hledat, musí se jim ukázat a rychle utéct, pak vylézt na strom a počkat, až proběhnou. Pak už ji nic v cestě bránit nebude. Už nikdo jí nezabrání najít si divokého draka a stát se jeho jezdkyní. A teď tu ta chvíle byla a byla pouze její. Tiše se zvedla a běžela do lesa. Srdce jí splašeně bušilo. A v tu chvíli se ozval hlas: Nebudeme riskovat, že uteče. Pohlídáme si dveře. Chtělo se jí plakat. Byl to hlas jejího otce. Tak hanebně ji zradil. Pobouřeně se rozběhla a plán úplně vypustila z hlavy. Neměla zapotřebí si dávat práci

s někým takovým. Zelené šaty se otíraly o její kotníky a okolní větve. Brašna jí pleskala do zad a její amulet se blýskal na krku. Za ní se ozval dupot. Shyald jí zahlédl a běžel za ní. Věděla o jeho slabině a věděla, kde ji využít. Shyald neuměl plavat, odhodlaně zahнула a běžela k jezeru Octocan. Doběhla k vysokému útesu Slandor. Otočila se a podívala se otci nenávidně do očí, odrazila se a letěla dolů. Dopadla do vody, vyplavala nad hladinu a plavala na druhý břeh. Tam zaběhla do lesa na cestě ke snu...Pokračování příště.



ilustrace: Kristýna Tůmová

autor článku:
KRISTÝNA TŮMOVÁ
třída 9.A



Zobcová flétna

U nás ve škole se děti o hodinách hudební výchovy začaly učit hrát na zobcovou flétnu. Možná proto vás informace o ní budou zajímat více.

Zobcová flétna je dechový nástroj a patří k dřevěným dechovým nástrojům, v dnešní době se však vyrábí hodně z plastu, pochází z lidové píšťaly. Hráč fouká do náustku, kterým je vzduch přiváděn na hranu, o kterou se rozráží a rozvibrovává vzduchový sloupec v nástroji, té hraně se říká labium. Otvory navrtané v trubici se zakrývají nebo odkrývají hráčovými prsty. Čistá a krásná hra vyžaduje značné zkušenosti a kvalitní nástroj. Zobcové flétny jsou laděny většinou v C nebo v F dur.

Dříve ve staré hudbě hrála flétna jak sama, tak v souborech. Zejména v období baroka vzniklo mnoho sonát a koncertů. V baroku se flétnou myslela zpravidla právě flétna zobcová, zatímco předchůdkyně flétny příčné, tzv. německá flétna, byla předepisována zvlášť. Později, přece je to ale dávno, se zobcová flétna vytratila z orchestru, protože nemá takové možnosti se prosadit. Teprve na počátku 20.

století se znovu začala používat. V oblasti soudobé hudby je zobcová flétna plnohodnotným nástrojem. Většímu rozšíření soudobé tvorby pro zobcovou flétnu často brání spíše nedostatek hráčů s dostatečnými technickými schopnostmi.

Mezi pokročilé techniky, které je zkušený hráč schopen provést, patří glissanda (postupné a plynulé odkrývání otvorů), hra con voce (zpívání při hře) a různé druhy vibrata (trylkem na některém z nezakrytých otvorů, dechem nebo kmitáním dlaní ruky těsně u labia během hry). Ze zobcových fléten lze vyloučit různé hvízdavé a cvrlikavé zvuky postupným zakrýváním labia, lze užívat artikulaci sputato, frullato, přefukovat hlubší tóny do složitých vícezvuků připomínajících zvuk fujary atd. Speciálními prstoklady spojenými často se zakrytím konce flétny (zpravidla opřením o stehno či lýtko při hře v sedě). Existuje mnoho druhů zobcových fléten, některé jsou docela malé, jako naše sopránová flétnička nebo vyšší než dospělý člověk. V dnešní době se na flétničku učí hrát děti jako vy ve školách, ale i v mateřských školkách.

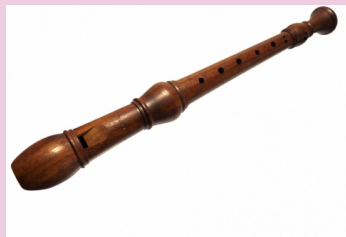


foto: Pixabay.com

Až si příště půjdete zahrát na svou flétničku, možná si vzpomenete na to, co jste se v tomto článku dočetli. Hraní navíc pomáhá při dýchání, některým dětem se doporučuje hrát na flétnu proto, aby se naučily správným návykům atd. Já také hraji na flétnu a moc mě to baví.

autor článku:
ANNA JIŘIČKOVÁ

Jarní přípravy



foto: Adéla Pirošová

Znamením, kdy končí zima a začíná jaro je to, že v travě začínají růst a kvést sněženky a bledule. Blíží se Velikonoční svátky, které jsou nejvýznamnějším křesťanským svátkem. Velikonoce jsou vždy první neděle po prvním jarním úplňku. Dívky připravují vajíčka neboli kraslice na výzdobu a pro koledníky. Kraslice je natvrdo uvařené a nebo vyfouklé vajíčko. Zdobí se různými metodami a to například batikováním, malováním a lepením. Chlapci pletou pomlázky z čerstvého vrbového proutí a sbírají barevné pentle, které jim dávají dívky za vymrskání. Dívky se nechávají vymrskat, protože se říká, aby neuschly a byly zdravé. Maminky pečou beránky a mazance, připravují občerstvení a pentličky na pomlázku.

autor článku:
ADÉLA PIROŠOVÁ
třída 3.C



Kam na jarní prohlídku blízko Prahy

ŠKODA

AUTO JAROV

Osikova 2
Praha 3 - Jarov 130 00
tel:251 002 111(222)
email:autojarov@autojarov.cz

AUTO-BRANKA PRAHA

Prosecká 817
Praha 9 - Prosek 190 00tel:255
723 300

email:info@autobranka.cz

DACIA/RENAULT

AUTO-PILAR

Černokostelecká 268
Říčany 251 01
tel:323 610 337
email:servis@auto-pilar.cz

AUTO TICHÝ-CENTRUM

Italská 701

Milovice 289 23
tel:325 575 535
email:info@autotichy.eu

OPEL

EMIL FREY ČR

Kolbenova 3
Praha 9 190 00
tel:283 061 234
email:prodej@emilfrey.cz

CARFORYOU TUKLATY

Hlavní 186
Tuklaty 250 82
tel:777 454 454
email:info@carforyou.cz

Všechny tyto zdroje najdete na:
google, microsoft edge,
seznam.cz, centrum atd.

autor článku:
ADAM BERGL
třída 5.C



Vnímání mozku - slovo jako celek

Přemýšleli jste někdy, proč čtete tak rychle? Je to proto, že náš mozek si vytváří vzorce pro věci, které vnímá. To znamená, že aby nemusel dlouho hledat řešení, vytváří sám sobě zkratky. - Zkus si, jak to funguje. Čím rychleji a lépe dokážeš přečíst následující odstavec, tím lepší slovník v mozku máš:

Vlšyo njaveo, že nzeaelzí na pořdai psiemem ve solvě. Jeidná dleuítzjá věc je, aby blyy pnvrí a psaelndní pímesna na srpváénm mstíe a ty to proád bez porlbmeů peřčets. Je to potro, že ldiaksý mezok netče kdažé psnmíeio, ale svolo jkao cleek.

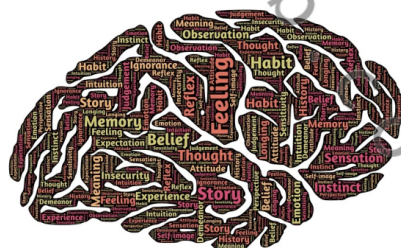


foto: Pixabay.com

autor článku:
ANNA PROKEŠOVÁ
třída 5.C



Petr, Paul and Mary

A riddle

Peter, Paul and Mary are friends. They live in different houses, play different musical instruments, they have different hobbies and different pets. They love their pets.
Musical instruments: the guitar, the flute, the drums.
Hobbies: origami, Scrabble, collecting fossils.
Pets: a dog, a hamster, a spider.

Clue

Making such a table can help you to solve the riddle.

Peter
Paul
Mary
Musical instrument
Hobby
Pet

	<i>Peter</i>	<i>Paul</i>	<i>Mary</i>
<i>Musical instrument</i>			
<i>Hobby</i>			
<i>Pet</i>			

ilustrace: Petr Daněk - Table

autor: Petr Daněk

What we know

Peter is a good drummer.
Mary hasn't got a spider.
One of the boys has got a hamster.
The person with a dog likes paper folding.
The dog listens to the flute every day.
The guitar player doesn't like spiders.
Behind the hamster's cage there is a collection of trilobites.

Help

Origami - paper folding.
Trilobites - fossils.

Can you play a musical instrument?

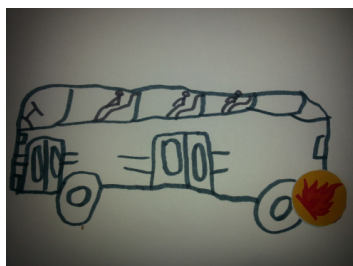
Did you know Peter, Paul and Mary were a famous folk music trio in the 1960s?

Find out more:
simple.wikipedia.org/wiki/Peter,_Paul_and_Mary
peterpaulandmary.com

Questions

Who loves playing Scrabble?
Who is an origami fan?

Hořící kolo



ilustrace: Marek Fanfule

31. 3. 2016 ve čtvrtek jsem jako každý den ráno čekal v Horoušanech na zastávce na autobus do školy. Když autobus přijížděl, všimli jsme si s ostatními, že se za ním čoudí. Hořela mu levá zadní guma. Ptal jsem se řidiče, co se stalo. Odpověděl, že se nic neděje, můžeme nastoupit. Guma bouchnout nemůže, protože je mokrá silnice. V Tlustovousech se guma rozhořela. Autobus na 5 minut zastavil a čekal, až vychladne. Pak jsme jeli dál. V

Úvalech na křižovatce autobus "chcíp!". Naštěstí to řidič znovu nastartoval. Dojeli jsme až ke škole. Na zastávce pak stál až do 11 hodin. Ptal jsem se rodičů, co si o tom myslí. Rodiče považují řidičovo chování za nezpovědné a příště radí do takového autobusu nenastoupit.

autor článku:
MATOUS FANFULE
třída 3.C

